

Posudek na bakalářskou práci Lucie Ducháčkové s názvem Současné formy a nové návrhy modelů pěstounské péče v ČR .

Autorka si ve své bakalářské práci vytýčila dva cíle: Podrobně popsat formy pěstounské péče a kriticky zhodnotit možnosti a využití pěstounské péče na přechodnou dobu v praxi a snaží se je prostřednictvím devíti kapitol naplnit.

Nejlépe hodnotím text od kapitoly 2 s. 8 do kapitoly 3.2. 2. s 17. Tato část je čtivá a jednotlivé části dobře navazují.

Z hlediska struktury práce se jeví kapitola čtyři Indikace pěstounské péče zařazena neorganicky. Jsou v ní analyzovány jednotlivé fakty a okolnosti a logicky vyplývá, že jde jak o adopci, tak i pěstounskou péči., proto by bylo asi přirozenější zařadit kapitolu pod číslem dva, před téma o náhradní rodinné péči. Podkapitola 6. 3 je nazvaná Pěstounská péče specializovaná na mladé lidi, přitom jde o děti staršího věku.

Některé části textu mohly být uvedeny v poznámce. Např. „ V práci používám co nejvíce současných zdrojů, protože zejména pěstounská péče na přechodnou dobu je velmi aktuální téma, jelikož teprve v dubnu prezident ČR podepsal novelu zákona.“

Zmínka o pěstounské péči v USA na s.21 by se asi lépe hodila na konec strany 16.

Autorka dobře pracuje s odkazy a citacemi. Na s.13 uvádí údaje o počtech dětí umístěných do náhradní péče z roku 2000. Na konci úvodu přitom zdůrazňuje, že odkazuje na aktuální internetové zdroje. Znamená to, že novější údaje z této oblasti v první polovině roku 2006 nejsou k dispozici?

Text je na mnoha místech poznamenán nepečlivými formulacemi. Projevuje se to už v názvu práce „nové návrhy modelů“ přitom jde spíše o návrhy nových modelů. Sama autorka na s. 6 (konec prvního odstavce) to takto uvádí. Je možné uvést i další příklady s.14 Brání jim k tomu – brání jim v tom, „ poukazuje na vznik téměř vždy tzv. sourozenecké tabu.“ s.17 většina dětí není právně volné, s.18 nemá zásadní vliv na výběru formy náhradní péče, a tak by bylo možné pokračovat uváděním příkladů s.19, 22,24,28,35,36,39.

Závěry na s.38 by si rovněž vyžadovaly pečlivější a možná uvážlivější formulace. „Neziskové organizace se mohou stát rovnocennými partnery pracovníků sociálně právní ochrany“ snad důležitými pomocníky.

Z jednoho, byť delšího pracovního pobytu asi nelze zobecnit, že v regionu o pěstounskou péči není téměř žádný zájem.

V příloze II na s.47 chybí přehlednější popis názvu tabulek (Názvy jsou zpravidla nad tabulkou, v grafu č 1. chybí nadpis a chybí délka hodnoceného období.)

Cíle bakalářské práce byly naplněny. Je v ní upozorněno i na pravděpodobné problémy v souvislosti s realizací možných modelů pěstounské péče. Mohla by však méně generalizovat v některých svých hodnoceních a komentářích.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 24.5.2006

dr. Ján Mišovič CSc.